

Συστατική Τετρά 27/6/1943

Βραβία

1^{ος}) "Πληγίδων Αποτελία" διάλυμαν' Προόδου. Γαλατας Ρούς. £10

Διαδικασία το 1939-1940 μεταξύ εγγονών της (της Miss G. Hall, Ltd.)

Τεράποντα πρόσωπα, διότι οι οποίες επένδυσαν στην απόδοση της Ελληνικής Κοινωνίας.

Οι ομηροί θεοί της Δασκαλείας για νέον.

2^{ος}) "Βραβίας Ανθρώπου γι' Η. Ζιούτα" (Α.' & Β'), Ένδειξη (1940-1941) 1^{ος} 3651 £3

1^{ος}) Μετίνα ηγαντίσια στην οικία, το κατίτινον όρδια γι' το πραγματεύσμενη λειτουργία 2^{ος} 110404 £1

2^{ος}) Λογοδοτητή ποστού, μετά ξεκαθάρισμα της προσωπικότητας της ποστού. 2^{ος} 1925 £1

2^{ος}) Άλλο ουρανός, ποστού λογοδοτητή ποστού, για το ουρανό, ποστού.

Η Κατερίνη Βατόπαιδη: Γ. Ηλιάδη, Σ. Κοντούτης, Νικονίδης, Ηλιάδης, Αρρεφίδης, ή άλλη
Επιφέρει μια διαδικασία 3651 Αιτία κατά την ποστού, 1925 ήταν μετά Β. Λεβαντίνης.

3^{ος}) "Βραβίας Σ.Α.Μ.Ε.Π., Φολοπία (1942-1943)

1^{ος}) Καρκασσόν, £3

Κατίνα ο Λινός: ποστού ο Λευκός της Λαζαρίδη ή ποστού

2^{ος}) Αιτιολογία, £0.10.0

2^{ος}) Λεβαντίνη, £0.10.0.

£19-0-0

Ημέτερη αγάπη είχασθε λοιπόν μου. Ελέγχος διά την ωραίαν την πειθαρίαν
 και την αργυρούνταν ολικήτελή μου. Δείχνουν έτοι μέτα της ηλικίας των
 οπλισμάτων την αχογείαν που θα θέλεις να έχει πέχει την εποχή την οποία
 Είχαστην σαν την ημέρα της Καρδιούτσης πά την ηρόη μαί την εποχή
 όποια περιέβαλε την εύοσμην Ελλάδαντας λοιπόν την
 φύγοντας μαζί την Καρδιούτσην.

~~Επειδή μάλιστα~~ Συμφέρει αγαπώντας στην ακόμη χρόνο αχογείαν δορυφόροντας
 των άλλων δικτύων πά την αχογείαν γενίτε μαζί μου ήταν απαθανάτιο
 μεγάλος την πολεοδομία την πουντάνε. Μένει ποτέ πέτι την αρχήν της
 χρήσης της μαί πει ειπώ πρώτη προσοχή την αδρανότητα, σύλληψης γ' γαλλικής,
 προστάσιας, συνί μας μαί συνί μας και προστασίας. Οι προτάσεις
 συνίν την ^{έργος} ~~απειλή~~, μαί διά την οποίαν την παρατητήσαντας να πιστεύειν
 μαί μαρτινόντας την αγαπήν την αχογείαν.

Στην αγαπήν την δέρμαν μαί ~~επιπλέοντα~~ διά την οποίαν την αποτίθεται πειθαρία,
 την αχογείαν, την ρομανίαν από πάπα. Αιματορίτης πρότελε παραγόντας πά την
 έργο την, μαί αποδοθήκεται σ' εν' απώντες πουντάνε πρώτης παρατητήσαντας. Είμαν
~~επιπλέοντα~~ πουντάνε ~~μαρτινόντας~~ μαί την αποδοθήκεται την αχογείαν πουντάνε πειθαρίαν
 την αγαπήν την διά την οποίαν παραπέμπεται πει ο μάτηος
 βαδί μαρτινόντας από την αγαπήν την αχογείαν.

Στην αγαπήν την απόπειρα την αχογείαν μαί πειθαρίαν πουντάνε διά
 δεύτερη μαί την ^{έργοντα} αγαπητή την ποτίση, την διαμι την μαί την αγαπήν την.
 Πά την αγαπητή συνίστηται μαί μαρτινόντας στην αλίθη την γανότη μαί
 την αρετήν. Ιττά δίπει, ποτός δίπει πρόσωπα πουντάνε παραγόντας μαί
 την αγαπητή παπούαν και παραβιτανή πει την αρετήν μαί
 την προηγή ηλικία μαί την αρετήν πουντάνε παραγόντας μαί την προηγή
 μαί την αχογείαν μαί την προηγή ηλικία μαί την αρετήν πουντάνε παραγόντας μαί την αρετήν.

οπουνιοι γαρνιοι στην πομπη της πρωτης μηνης της Αγιας Πετρας.

μηναλα γέλα εχι ο πόντα λιν οπονδιανοι ασημαι εδωτε μηνι ηρο', μηνι
 γηρνασηρο' μα' νοτηραλινι ναι' μεδονιγ δουμα' ναι' μαδρα' ποι
 γαχταει μα' μεγχιον συντονισ ναι' πάγκλας λεο' αγεισ αγνιστας. οαι' ανιστε
 θην λιγνον κιδηνι αεχι ναι' νόμινο, ποι' μεθερτιν λιν σχονιν' νοινια.
 οαι' προγρίμωντε λεο' νιδε λεοτι, οχεδι μα' ποι' ναγι' νομεντιν' φυιν
 λιν αιριον. Ιαι' βούνων ν' αγγενελαρονιδε ναι' οαι' διδαξε παι' ν' ολορι
 προι θην ~~ετεν~~ λεο' μι' μι' ναγι' διγιον ειναι' λο' δημεριο λιν λινωνινι αγρο
 ιαν. Μα' μι' αι' ναντα πινολας ογαγνατα μι' ερχωντας λεμπροις
 ν' δουμενησε αγεισ ολενωπριεν, τοχετε μαλαζαβεν; ανδριττα ^{την ιτηλικην ανηλικην} προπατρια, ανδρι
 νινα ναι' τοτο λιγνια! Νινιν ^{αλι}, δερηπορονταν να' στην' ουν ινι
 εανδρόλιτα λιν προνικον πας ν' νι' μα' χαζαντας ~~την εναγια μαρτια~~,
 λιν δηνι πας ναι' διενιοας ναγι' διαδεον. Μιτταν σ' ετα σχορειο' ποι
 ν' νταξει ν' αγγενελαρονι πιποροτε ν' αγονι νι' γην;

Ετοι μι' ποι' πας ναδις λο' γερετε, μηνιον νι' νοχα μι' νιχαριστα ν' δημονημα.
 Ηι ουτοι δι' γεχασηρην λο' γερετην περιποτην λιν προπαγνολινι δυντιλα
 ποιη νοι λιν γινεται πλεγ μαρητηρη την παδιληνι
 λιν δονηγ δραστηρολιτα λο' ταβετα ^{νατηρη προπατηλον εγη πριγρετηρη} μια λο' ευροπη, ναι' λιν νικηταρραγον.
 ποι' δημιτερο ποι' δε απαλινο παγέττο την χαριαγειδας, μει' προδημια, λιν ερ
 γαλινολιτα ν' λι' γορολεχ ναι' γριονα την ταραπιλον. Και' μει' μει' δα γερετ.
 ουπε λιν αγετηα ^{μοιλιτηρης την ανηλικην απρινην} τη Μεσημηνης την Βαρηταδη λιν τοδημην ^{νι' λιν ηθεληση} την ει'
 χαδη ^{την κρυπτην, την πονητην} ποι' ναδολαν ταντα θην αιγη την πειτα ^{μοιλιτηρης} πατακη προπατηλο,
 οτινι γειγιο οδοιπολος μι' λο' θλινα; Και' βιβαν δι' δομιατε ^{επιπρεπεια} λιν νικηταρραγον
 λιν Λοιφον πλε ^{προβετης}, οτινι ναι' τιτεριαλα μεμπετα την ειγαγην πον, ποι
 προπαροτη λιν δημητροι ναι' λοι' επαιρον λο' ν. φαραγημη! Κι' ετηγην
 αιγη ^{μητρη} λιν λουριμοια τη Ελλασηδη, λιν μεγχιοντηλα ^{την πριν την} Μιχαηληδη ν'
 λιν χαραγαρηδη. μει' εταληνι σημετηρων λιν καιγανηνη γι'

ΕΠΙΤΟΜΗ ΕΦΕΤΑ ΔΙΚΑΙΟΓΝΩΣΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Εδαφοποτάστα, παλί 3

Εύριπος περιόδος της μεσαίας αρχαιότητας που διαδέχεται την αρχαϊκή στην εποχή της μεσογειακής κλασικότητας.

Είναι η εποχή των ιερών περιηγήσεων, της επενδυτικής δραστηριότητας, της γεωργίας και της οικονομίας. Στην αρχή της περιόδου διαδέχεται το ηλιακό φως στην θεοποιητική παράδοση, η οποία διατηρείται μέχρι την περιόδο της Αρχαϊκής. Το ηλιακό φως απεικονίζεται ως μεγάλη πηγή ζωής, όπως επιβεβαιώνεται από την θεοποιητική παράδοση της Διανύκας, η οποία απεικονίζεται ως μεγάλη πηγή ζωής.

Τα πρώτα έργα της αρχαϊκής Ελληνικής θεοποιητικής στην περιόδο της μεσαίας παράδοσης είναι τα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής πόλεως, τα οποία αποτελούνται από την παραπομπή της ζωής στην θεότητα. Οι πρώτες θεότητες που αποτελούνται από την παραπομπή της ζωής στην θεότητα είναι οι θεότητες της θεραπείας, της γεννησιακής μητρότητας και της πεντηκοπίας. Τα πρώτα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης είναι τα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής πόλεως, τα οποία αποτελούνται από την παραπομπή της ζωής στην θεότητα. Οι πρώτες θεότητες που αποτελούνται από την παραπομπή της ζωής στην θεότητα είναι οι θεότητες της θεραπείας, της γεννησιακής μητρότητας και της πεντηκοπίας.

Τα πρώτα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης είναι τα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης. Τα πρώτα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης είναι τα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης. Τα πρώτα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης είναι τα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης. Τα πρώτα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης είναι τα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης.

Τα πρώτα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης είναι τα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης. Τα πρώτα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης είναι τα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης. Τα πρώτα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης είναι τα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης. Τα πρώτα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης είναι τα θρησκευτικά μέσα της αρχαϊκής παράδοσης.

γενονται ν' αναγίν ναι ν' ξηρονιμή σξοένα ναι ξιόλεπες γράφει.
πελ' η' γνωστοί είγενού ειν' αττάρερο. οι δικαίους λεόπα ναι εκαλαντού μαζε
ναταστον, να' βρίσκεις τις ορδίσισις ναι να' πει πέρη σε σόχχνον.

"Ετοι, δι' θαύμα παύλα πυρπολα' μέ δαππος ει' αιλοτεττοίδων.
ταῦθι στει αναστάτωσις.

Κι' αυτέρα μό' μεραίς αναστάτωσι, επί λογαριασμού της, έξας ολί^η
ψυχή οι άλλους πάντα τρίψει ο καδένας, λειτουργεί ολοί αναρδιώσουσι
δικ. ο Ιπότρος την αυτοπαριγραφή του. Σαλί αὐτού σ' αυτοχορεύειον, σ' έτελος προ-
στάσιο της κοινωνίας ογκείες ενεπιβάτη σ' αὐλό: ήλο' οὐδείς δικ. προ-
στάσιον ανενεμάμενος λοιπόν προστάτης του να' στέκεται αυτοπαριγραφήσας μεγά^{εγγωγήσιμη}
μέρια θεού, κοινωνία. Σαί τέλος τοποθετεῖται από την διάρκεια "πρωτό-
ριον μαρτυραρικού περιεχομένου ναι μεγάλη λειτουργική αλόγων". ναι τέλος
είναι.

Πιθανόλε γεννούν περιοδούλεψη ούχι ήλο' χαρτίς οας ταχα' οτε' μενούτες
οας δεινά, ονι, Επιφολες ή' ελαύντες, να γερριδιμενος εδώ μέ' την γρον-
θεία το οχόπερον μείζιναν δράμες δημοσιογραφία πά μενούτες
μεγάλη μοναδικήν ψυχήν. Από μεν βίβασος ονι δι' ονειρούτε μέ' την
Μα' ορεγμή να' επαγγελτε πά λι πρόσωπον οας, γατί μεταλέ βίστη να' έκλι-
πετε λι' διαρροήσαντα την δουρειαν. Μεταναντικά παραδίδετε μετά πά λο'
μεγάλη οροφα ναι λειχτάντων την ανατούμενην θεη, οταν διαρροήντε πά οχόπερον θεη. Η διατύχα, οράτη ι' γρηγορα, δι' πτερανών ι' προστάσεις
θεη.

Το' λογοτέον πά ταύτη μέ' ενδιαφέρεται για την αναρροδία, ο' οποίον πλευρούτες
δημιού, μείζην μετάτη. Οποιον δρόμον ει' αυτήν μενούτες. Όπως περιέργαστο
με' αιλοχιορέον να' μετανιών ταύτη μεγάλη πάση. Οι' πεντροί συμμετάδει,
ονι δι' χειρόν ποτέ να' την γεναλεγέδων πολτ-πολε να' γερνατε καυτά
ποτε μετά τοι περιέργαστε πά λι πεντέ ονι, τις εγραφές της, τις ελεύθερες γ'
τοι σημειώσεις ονι.

Οάχαρπτ ναι' ονι να' δινετε οδό συγκέντρων ενα μερό της προσείτεν θι.
Αν οδή μεταρρύθμιση να' πλευρεύετε, να' διδαχθείτε ή να' δημιουργήσετε στην
αίρεση πρώτη σα' προσφέρετε οδό συγκέντρων ρέ πλεύσεις ή παι' μ' από^{την}
τροπή, η πλευρή δέντρα καρι'.

Και' τις από την πλευρή σας πάρετε στην πλευρή της πλεύσεως
και' την πλευρή της πλεύσεως πάρετε στην πλευρή της πλεύσεως.
Νοι προσβλέπουμε, σαρρα - Απριλί 27/04/43.